

20 فبروری 2019

داکتر سید عبدالله کاظم

یک پیشنهاد و راه حل وسطی در نحوه مذاکره با طالبان

باز لحن زلمی خلیزاد تغییر کرد که پس منظر مذاکره با طالبان را بار دیگر مغشوش ساخت. او در روش خود در عین زمان بزعم معروف از "سوته و رزدک" استفاده میکند یعنی گاهی چوب را در دست میگیرد و گاهی نوازش میدهد. خلیزاد روش خود را امروز نسبت به دیروز باز تغییر داده و تأکید میکند که: «هیأت مذاکره کننده صلح حکومت باید پیش از برگزاری لویه جرگه تغییر کند؛ به شکلی که هم نماینده گان حکومت و هم نماینده گان تمامی گروه‌های سیاسی در آن شامل باشند. اگر هیأت مذاکره کننده تغییر نکند، نشست‌های ابوظبی و مسکو تکرار می‌شود.» (دیده شود مقاله "هشدار احزاب و نماینده ویژه امریکا: اگر هیأت مذاکره کننده تغییر نکند، نشست‌های ابوظبی و مسکو تکرار می‌شود!"، منتشره روزنامه 8 صبح مورخ اول حوت 1397)

شماری از احزاب سیاسی می گویند که دیدگاه آن ها نیز با دیدگاه زلمی خلیزاد همگون است. به گفته آنها، تمامی احزاب سیاسی با تهیه طرحی از حکومت خواسته اند که برای انجام گفتگوهای مستقیم با گروه طالبان، در کنار حکومت به احزاب سیاسی و نهادهای جامعه مدنی نیز سهم داده شود.

خلیزاد اگر واقعاً میخواهد مذاکرات به نتیجه مثبت برسد، بجای اینکه گاهی چنین و گاهی چنان یعنی "هم به میخ زدن و هم به نعل" را به پیش گیرد، باید بکوشد تا گروه های سیاسی را نخست با دولت هم آهنگ سازد و آنها نظر خود را با دولت شریک ساخته و بعد نماینده گان با انتخاب نسبتاً وسیع تر و با داشتن یک موقف مشترک به حیث نمایندگان دولت افغانستان در مذاکره با طالبان اشتراک نمایند. اگر چنین نشود، اشتراک نماینده گان گروه های سیاسی بطور مستقل با موجودیت نمایندگان دولت در واقع به مذاکرات وجه سه جانبه میدهد که در آن صورت رسیدن به توافق از یکطرف مشکل میشود و از طرف حیثیت دولت در سطح یک گروه پایان می آید و دولت که مجری تعهدات پنداشته میشود، تحت فشار دو طرف دیگر با داشتن موقف ضعیف از تطبیق موافقات شانه خالی کرده و در نتیجه مذاکرات بجایی نمیرسد. در این حال ناکامی همه تلاشها از قبل معلوم بوده بجای یک قدم به پیش، دو قدم به عقب گذاشته میشود و در نتیجه رکود جدید در مناسبات بار آمده، بر اغلاق موضوع افزوده شده و در داخل کشور نیز جنجال ها و کشیدگی های مزید را بین دولت و گروه های سیاسی بیشتر می سازد.

مختصر اینکه خلیزاد باید بکوشد نخست بین دولت و گروه های سیاسی تفاهم ایجاد کند تا آنها طرح مشترک را تهیه نمایند و بعد یک تیم نمایندگان جدید را به اشتراک بعضی از نمایندگان احزاب زیر نظر دولت به حیث یک طرف مذاکره با طالبان تشکیل دهد. این پیشنهاد یک راه حل وسط بوده احتمال گشودن گره را آسان می سازد. امید است به این پیشنهاد عطف توجه صورت گیرد و از پیچیده ساختن موضوع جلوگیری بعمل آید.